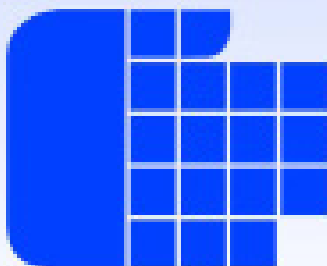

Комисия за Защита на Личните Данни

**ИНФОРМАЦИОНЕН
БЮЛЕТИН**

Брой 6 (111), ноември 2024 г.

ТЕМИТЕ В БРОЯ

(бюлетинът отразява периода септември и октомври 2024 г.)

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ	3
Заседание на Европейския комитет по защита на данните.....	3
Заседание на Междуведомствения координационен механизъм към ОИСР.....	5
Проект ОРWНІ: Следващи стъпки.....	6
Проведе се 46-то издание на Глобалната асамблея по въпросите на неприкосновеността.....	7
Заседание на Комитета за координиран надзор.....	9
За поредна година бе отбелязан Европейският месец на киберсигурността.....	10
Участие на КЗЛД в мисия по оценка по Шенген.....	11
КОНТРОЛНАДЕЙНОСТ	13
РЕШЕНИЯ НА КЗЛД	14
СТАНОВИЩА НА КЗЛД	28

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ

ЗАСЕДАНИЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ КОМИТЕТ ПО ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ

По време на пленарното заседание през месец октомври Европейският комитет по защита на данните (ЕКЗД) прие Становище относно някои задължения, произтичащи от зависимостта на обработващ и подобработващи, Насоки относно легитимния интерес, Изявление относно определянето на допълнителни процедурни правила за прилагане на ОРЗД и работната програма

на ЕКЗД за периода 2024-2025 г.

На първо място, ЕКЗД прие Становище относно някои задължения, произтичащи от зависимостта от обработващ(и) и подобработващ(и), след като беше разгледано искането по чл. 64, параграф 2 от ОРЗД, отправено до Комитета от Датския надзорен орган по защита на данните (Datatilsynet). Чл. 64, параграф 2 от ОРЗД предвижда, че всеки орган по защита на данните може да поиска от Комитета становище по въпроси с общо приложение или с последици в повече от една държава членка.

Становището се отнася до ситуации, при които администраторите разчитат на един или повече обработващи и подобработващи. По-конкретно то разглежда осем въпроса относно тълкуването на някои задължения на администраторите, които разчитат на обработващи лични данни и подобработващи, както и относно формулировката на договорите по чл. 28 от ОРЗД между администратори и обработващи лични данни.

В становището се разяснява, че администраторите трябва да разполагат с информация за самоличността (т.е. наименование, адрес, лице за контакт) на всички обработващи, подобработващи и т.н., която да е лесно достъпна по всяко време, за да могат да изпълняват задълженията си по чл. 28 от ОРЗД. Освен това задължението на администратора да проверява дали (подобработващите) представят „достатъчни гаранции“ следва да се прилага независимо от риска за правата и свободите на субектите на данни, въпреки че степента на тази проверка може да е различна в зависимост от рисковете, свързани с обработването.

В становището също така се посочва, че макар първоначалният обработващ лични данни да гарантира, че предлага подобработващи с достатъчно подходящи гаранции (високо ниво на защита на данните), крайното решение и отговорността за ангажирането на конкретен подобработващ остава на администратора.

ЕКЗД счита, че съгласно ОРЗД администраторът няма задължение систематично да изисква договорите с подобработващите, за да провери дали задълженията за защита на данните са били предадени надолу по веригата на обработване. Администраторът следва да прецени дали искането на копие от такива договори или преглеждането им е необходимо, за да може да докаже спазването на Общия регламент за защита на данните.

Освен това, когато предаването на лични данни извън Европейското икономическо пространство се извършва между двама (под)обработващи лични данни, обработващият лични данни като износител

на данни следва да изготви съответната документация, например относно използваното основание за предаване на данните, оценката на въздействието на предаването и възможните допълнителни мерки. Въпреки това, тъй като за администратор все още са валидни задълженията, произтичащи от чл. 28, пар. 1 от ОРЗД относно „достатъчните гаранции“, освен тези по чл. 44. За да може да гарантира, че нивото на защита се запазва при предаването на лични данни, той следва да оцени въпросната документация и да може да я предостави на компетентния надзорен орган по защита на данните.

Комитетът прие и Насоки относно обработването на лични данни въз основа на легитимния интерес.

Администраторите на данни се нуждаят от правно основание, за да обработват законосъобразно лични данни. Легитимният интерес е едно от шестте възможни правни основания, посочени в чл. 6 пар. 1 от ОРЗД.

В настоящите насоки се анализират критериите, посочени в чл. 6, параграф 1, буква е) от ОРЗД, които администраторите на данни трябва да изпълняват, за да обработват законосъобразно лични данни въз основа на легитимен интерес. В тях е взето предвид и скорошното решение на Съда на ЕС по този въпрос (С-621/22, 4 октомври 2024 г.).

За да се позове на легитимен интерес, администраторът трябва да изпълни три кумулативни условия:

1. Преследването на легитимен интерес от страна на администратора или от трета страна;
2. Необходимост от обработване на лични данни за целите на преследването на законния интерес;
3. Интересите или основните свободи и права на физическите лица нямат предимство пред законния интерес на администратора или на трета страна (балансиране).

На първо място, за легитимни могат да се считат само тези интереси, които са законни, ясно и точно формулирани, реални и налични. Такива законни интереси биха могли да съществуват например в ситуация, в която физическото лице е клиент или е в услуга на администратора.

Второ, ако съществуват разумни, също толкова ефективни, но по-малко натрапчиви алтернативи за постигане на преследваните интереси, обработването може да не се счита за необходимо. Необходимостта от дадено обработване следва да бъде разгледана и с оглед на принципа за свеждане на данните до минимум.

На трето място, администраторът трябва да гарантира, че легитимният му интерес няма преимущество пред интересите, основните права или свободи на физическото лице. При това балансиране администраторът трябва да вземе предвид интересите на физическите лица, въздействието на обработването и техните разумни очаквания, както и наличието на допълнителни гаранции, които биха могли да ограничат въздействието върху физическото лице.

Освен това в настоящите насоки се обяснява как тази оценка следва да се извършва на практика, включително в редица специфични контексти, като например при предотвратяване на измами, директен маркетинг и информационна сигурност. В документа се обяснява и връзката между това правно основание и редица права на субекта на данни съгласно ОРЗД.

Насоките ще бъдат предмет на обществено обсъждане до 20 ноември 2024 г.

На следващо място, ЕКЗД прие изявление във връзка с предложението на Европейската комисия за регламент за определяне на допълнителни процедурни правила във връзка с прилагането на ОРЗД в контекста на дискусиите в Европейския парламент и Съвета на ЕС по това досие.

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ

В изявлението като цяло се приветстват измененията, предложени от Европейския парламент и Съвета, като се препоръчва допълнително разглеждане на конкретни елементи, за да може новият регламент да постигне целите за рационализиране на сътрудничеството между органите и подобряване на прилагането на ОРЗД.

В изявлението се правят практически препоръки, които могат да бъдат използвани в контекста на предстоящите триалози. По-конкретно, ЕКЗД отново подчертава необходимостта от правно основание и хармонизирана процедура за уреждане на спорове и отправя препоръки с оглед на това да се гарантира, че консенсусът по обобщаването на ключовите въпроси се постига по най-ефективен начин. Комитетът също така приветства включването на допълнителни срокове, като припомня, че те трябва да бъдат реалистични, и настоятелно призовава съзаконодателите да премахнат разпоредбите, свързани със съответните и обосновани възражения и „изложението на мотивите“ в процедурата за разрешаване на спорове.

Макар че в изявлението се приветства целта за постигане на по-голяма прозрачност, въвеждането на общо досие, както е предложено от Европейския парламент, ще изисква сложни промени в системите за управление на документите и комуникация, използвани на европейско и национално равнище. Техническите решения за въвеждането му следва да бъдат внимателно оценени, а условията за предоставяне на достъп до него следва да бъдат допълнително изяснени.

ЕКЗД приветства изменението на Съвета, което позволява на водещия орган по защита на данните да се откаже от т.нар. засилено сътрудничество в очевидни случаи, но подчертава необходимостта от допълнително изясняване на обхвата на този отказ.

Председателят на ЕКЗД г-жа Ану Талус заяви: „Проектът за регламент има потенциала значително да рационализира прилагането на ОРЗД, като повиши ефективността на разглеждането на случаите. Необходима е по-голяма хармонизация на равнище ЕС, за да се постигне максимална ефективност на механизмите за сътрудничество и съгласуваност по Общия регламент.“

По време на същата пленарна сесия Комитетът прие работната си програма за 2024-2025 г. Това е първата от две работни програми, които ще изпълняват стратегията на ЕКЗД за периода 2024-2027 г., приета през април миналата година. Програмата се основава на приоритетите, заложи в стратегията на ЕКЗД, като взема предвид нуждите, определени като най-важни за заинтересованите страни.

Накрая, членовете на ЕКЗД приеха решение, с което предоставят статут на наблюдател в дейностите на Комитета на Агенция за информация и неприкосновеност на личния живот на Република Косово (Information and Privacy Agency, Kosovo), в съответствие с чл. 8 от Правилника за дейността на ЕКЗД.

ЗАСЕДАНИЕ НА МЕЖДУВЕДОМСТВЕНИЯ КООРДИНАЦИОНЕН МЕХАНИЗЪМ КЪМ ОИСР

На 14 октомври 2024 г. в Министерство на външните работи (МВНР) под председателството на г-жа Мария Ангелиева, заместник-министър на външните работи, се проведе третото за годината редовно заседание на Междуведомствен координационен механизъм (МКМ) за процеса на разговори и подготвителни дейности за присъединяването на Република България към Организацията (ОИСР).

Заседанието имаше за цел отчитане на постигнатия напредък по преговорния процес, както и преглед на изпълнението и актуализация на мерките от Националната пътна карта за сътрудничество

с ОИСР в периода 2023-2025 г. На заседанието присъстваха множество представители на ведомства и институции, участващи в МКМ.

По време на заседанието беше отбелязано, че членството на Република България в ОИСР остава основен национален приоритет, както и че преговорният процес е навлязъл в същинската си и решителна (т.нар. техническа) фаза. Бяха отчетени проведените дискусии по прегледите, както и предвидените действия до края на 2024 г., както и формалните становища по част от комитетите за приключване на преговорите. В тази връзка бе констатира, че целта за приключване на техническите преговори до края на 2025 г. и присъединяване през 2026 г. към организацията остава непроменена.

За успешното приключване на техническите прегледи и интеграция към стандартите на ОИСР, държавните институции работят активно по изпълнението на поставените препоръки и законодателни промени. Основен акцент бе поставен върху поддържането на постоянна и ефективна комуникация със Секретариата на ОИСР и предприемането на конкретни действия за хармонизиране на българското законодателство и политики със стандартите на организацията.

Едни от най-важните области, в които се наблюдава известно забавяне, включват Комитета по регулаторна политика, Комитета по корпоративно управление, както и Комитета по публично управление и борба с корупцията. С решение на Министерския съвет е прието допълнение към Националната пътна карта за дейности по сътрудничество с ОИСР, което предвижда МКМ да извършва преглед на изпълнението на всеки шест месеца. Това позволява навременно отчитане на постигнатия напредък и включване на нови мерки, които да бъдат предложени за приемане.

Представителите на КЗЛД активно участват в дейността на всички подготвителни работни групи и заседания на Междуведомствения координационен механизъм чрез изразяване на позиции и подготовка на аналитични документи в сферата на компетентност на КЗЛД, както и чрез активно участие в мисията на Комитета на ОИСР по политика в областта на цифровата икономика за извършване на технически преглед на присъединителния процес на Република България към Организацията.

ПРОЕКТ ОРWНІ: СЛЕДВАЩИ СТЬПКИ

Започналият да се изпълнява през март тази година проект „OPWNI – Open the Whistle: Protecting Whistleblowers Through Transparency, Cooperation and Open Government Strategies“, през 2025 г. ще навлезе в основната фаза от неговото изпълнение. Съществен акцент, съвпадащ с целите на програма „Граждани, равенство, права и ценности“ на Европейския съюз, ще бъде завършване изпълнението на заложените в проекта три ключови мерки така наречените три стълба „Три Т“. Всяка от тях е насочена към подобряване на управлението и защитата при подаване на сигнали за нередности. Тези мерки, са създадени в подкрепа на основните цели на проекта и те включват:

T1: Предоставяне на пълен набор от инструменти за почтеност при подаването на сигнали за нередности (WHIT), за да се осигури адекватна защита на подаващи сигнали. Този набор от инструменти ще бъде от полза за организации на гражданското общество и частни организации, активни в областта на прилагането на Директива (ЕС) 2019/1937, но също така ще подкрепи националните и регионалните органи и държавни служители в тази първа фаза от прилагането на директивата. Валидността на набора от инструменти ще надхвърли трите участващи държави, тъй като се разработва да се използва в други страни.

T2: Провеждане на обучение, и разработване на подход за обучение на обучители (WHIPATT), пригоден за национални и регионални власти, държавни служители и частни организации, работещи в областта на прилагането на Директива (ЕС) 2019/1937, в трите държави и насърчаване на обмена на знания и опит между властите и организациите, за да преразгледат, подобрят и адаптират своите процедури и да включат най-добрите практики.

T3: Прилагане на стратегическа кампания за подаване на сигнали за нередности, прозрачност и информация (WHISCAM) за повишаване на познанията и разбирането на обществеността за националните закони, транспониращи директивата, за наличие на вътрешни и външни канали за докладване и правни средства за защита.

С тези действия проектът OPWHI цели да предложи всеобхватен и приобщаващ подход за посрещане на нарастващите предизвикателства в областта на подаването на сигнали за нередности. Допълнителна информация за проекта можете да намерите, в раздел [новини](#), в [бюлетина](#) на КЗЛД, както и в [годишния отчет](#) на институцията за 2023 г.

Проект „OPWHI – Open the Whistle: Protecting Whistleblowers Through Transparency, Cooperation and Open Government Strategies“ съфинансиран по програма „Граждани, равенство, права и ценности“ на Европейския съюз с номер на договор 101140801 – OPWHI – CERV-2023-CHAR-LITI.

Съфинансирано от Европейския съюз

ПРОВЕДЕ СЕ 46-ТО ИЗДАНИЕ НА ГЛОБАЛНАТА АСАМБЛЕЯ ПО ВЪПРОСИТЕ НА НЕПРИКОСНОВЕНОСТТА

GPA

Global Privacy Assembly

В периода от 28 октомври до 1 ноември 2024 г. на о. Джърси се проведе 46-ото издание на Глобалната асамблея по въпросите на неприкосновеността – най-значимият международен форум за обмен на знания, опит и иновации в сферата на защитата на личните данни и личната неприкосновеност. Събитието събра представители на водещи надзорни органи и експерти и от цял свят, за да обсъдят актуалните предизвикателства, свързани със защитата на личната неприкосновеност в съвременния дигитален контекст.

Като единственият представител на Европа в Изпълнителния комитет на Глобалната асамблея, България бе представена от Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в лицето на нейния председател г-н Венцислав Караджов и члена на комисията г-жа Мария Матева. Г-н Караджов участва като лектор в два панела, в които засегна някои от ключовите теми на Асамблеята. В рамките на единия панел той говори за нарастващите предизвикателства, свързани с развитието на deepfake технологиите, които се използват за създаване на изкуствено генерирани изображения и видеоклипове. Г-н Караджов подчерта, че тези технологии носят сериозен риск за личната неприкосновеност и могат да доведат до дезинформация, измами и манипулация на общественото мнение. Във втория панел председателят на

КЗЛД модерира дискусия относно значението на стратегическото сътрудничество между Глобалната асамблея и други международни организации в областта на защитата на личните данни.

По време на 46-ата Глобална асамблея за защита на личните данни се приеха и конкретни резолюции, които имат за цел да установят единни стандарти, да се насърчи сътрудничеството между органите за защита на личния живот и да се насочат глобалните усилия за подобряване на защитата на данните и правата на неприкосновеност на личния живот в различните юрисдикции. Прие се резолюция, която има за цел да подобри механизмите за сертифициране на защитата на данните. Тази резолюция има за цел да подобри глобалните стандарти за неприкосновеност на личния живот и защита на данните, като насърчава организациите да приемат механизми за сертифициране, които осигуряват проверим начин за доказване на спазването на законите за защита на личния живот. Такива механизми позволяват на независими трети страни да удостоверяват, че организациите отговарят на конкретни стандарти за защита на личните данни, като по този начин насърчават доверието и отчетността. Глобалната асамблея насърчава международното сътрудничество между органите на държавите членки за хармонизиране на критериите за сертифициране, процедурите и прилагането, което би могло да доведе до взаимно признаване на сертификатите за защита на данните, насърчвайки по-добра защита на неприкосновеността на личния живот в трансграничен план.

46-ата Глобална асамблея за защита на личните данни подчерта значението на високите стандарти за защита на данните и неприкосновеността на личния живот като основни права, отбелязвайки нарастващия глобален обмен на данни. Признавайки разнообразието от правни системи, Асамблеята отправи призив за сближаване и оперативна съвместимост на регулациите, които да осигурят сигурни трансгранични потоци от данни. Подчертавайки важността на принципа за свободното движение на данни с доверие и ефективно регулиране на глобалните потоци от данни (DFFT), Асамблеята насърчи правителствата да приемат рамки, гарантиращи силна защита, отчетност и ефективен надзор. Подкрепени бяха инициативи като модернизиранията Конвенция № 108 и усилията на ОИСР за регулиране на достъпа на правителствата до лични данни, с цел постигане на унифицирани глобални стандарти. Глобалната асамблея подкрепи използването на инструменти като примерни договорни клаузи, споразумения за адекватност насочени към хармонизиране на практиките за трансфер на данни, с акцент върху ефективната защита на физическите лица и стимулиране на глобалния икономически растеж.

Третата приета резолюция признава бързия напредък в невронауката и невротехнологиите, които допринасят за подобряването на човешкото здраве и разбирането на мозъка, но същевременно поражда сериозни опасения относно неприкосновеността на личния живот, етиката и правата на човека. Асамблеята дефинира „невроданни“ като информация за мозъчната дейност, разкриваща лични аспекти като здравословно и психическо състояние, и „невротехнологии“ като инструменти, способни да наблюдават или въздействат върху мозъчната активност. В резолюцията се подчертава необходимостта от правни гаранции за защита срещу злоупотреби и дискриминация, особено извън рамките на медицината и научните изследвания. Основополагащи принципи залегнали в резолюцията са точността на данните, прозрачността, сигурността и зачитането на индивидуалната автономия. Асамблеята призовава за обществена осведоменост по темата, отчетност и международно сътрудничество, за да се гарантира, че невротехнологиите служат на обществото етично и законосъобразно.

Освен това Асамблеята апелира за сътрудничество между законодателите, изследователите и гражданското общество за уеднаквяване на стандартите и практиките, за защита на уязвимите групи и подкрепа на етичните иновации в невротехнологиите при запазване на основните права и човешкото достойнство.

Беше приета и Резолюция относно правилата и процедурите на Глобалната Асамблея.

Глобалната асамблея по въпросите на неприкосновеността на личните данни остава ключова платформа за изграждане на нови политики и насърчаване на международното сътрудничество в

областта на защитата на личните данни. Активното участие на България на това събитие подчертава ангажимента на страната към укрепване на личната неприкосновеност в съответствие с международните стандарти и утвърждава националната позиция в глобалния диалог по тези важни въпроси.

ЗАСЕДАНИЕ НА КОМИТЕТА ЗА КООРДИНИРАН НАДЗОР

На 25 септември 2024 г. се проведе дистанционно заседание на Комитета за координиран надзор (ККН). В заседанието участваха представители на органи по защита на данните от държави от ЕС и ЕИП, Европейския надзорен орган по защита на данните (ЕНОЗД) и Европейската комисия (ЕК).

ККН е създаден в рамките на Европейския комитет за защита на данните (ЕКЗД) и представлява структура, чиято основна цел е да осигури координиран надзор над широкомащабните информационни системи, функциониращи на територията на ЕС, които се използват от органи, служби и агенции на ЕС в съответствие с член 62 от Регламент (ЕС) 2018/1725 или с друг правен акт на ЕС за създаване на конкретната система. В изпълнение на своята цел да осигури координиран надзор на широкомащабните системи и институции на ЕС, ККН: Обменя определена информация с институциите; подпомага надзорните органи при извършване на одити и проверки; изготвя хармонизирани предложения за решения на проблемите и др.

Дневният ред на заседанието беше посветен на различни теми. Поради увеличаващия се обхват на работа на ККН, свързан с управлението на различни системи и инициативи, като Визовата информационна система (ВИС), членовете обсъдиха и приеха нови начини за работа. Единодушно бе решено да се увеличи броят на присъствените заседания, като се запазят и допълнителни дистанционни срещи. Беше предложено създаването на нови работни групи, които да помагат за по-специализирани задачи, като това ще осигури повече гъвкавост и по-бързи реакции на предстоящите предизвикателства.

На заседанието беше обсъдено актуално състояние на дейностите по работната програма за периода 2022—2024 г. и беше представена работна програма за периода 2025-2026 г. Членовете на ККН предложиха няколко точки за следващите години, като например провеждане на по-координирани и съвместни инспекции, включително на ВИС, работа по разпределението на ролите (администратор, съвместен администратор, обработващ лични данни) в системите, разглеждане и насоки относно правото на достъп, например чрез образци на писма, както и по отношение на ETIAS, намиране на начини за сътрудничество при разследването на жалби, рационализиране на процедурите за съвместни разследвания и др.

Специално внимание бе обърнато на въпроса относно системата за влизане/излизане на ЕС (Entry/Exit System - EES). Комисията представи информационната кампания във връзка с EES. Изрично беше подчертано, че след консултация с държавите членки е изготвен образец с цялата съответна информация относно правата на защита на данните. Проведе се дискусия относно ролята на надзорните органи в информационната кампания и тяхното участие в подготовката, информацията за субектите

на данни относно обработването на биометричните им данни и относно правата, които имат, както и графика за включване на надзорните органи. Беше отбелязано, че в момента се разработват мобилни приложения, които могат да се използват от пътуващите за въвеждане на техните данни, а данните се предават чрез QR-код, представен на терминалите за самообслужване на системите на националните органи, с цел спестяване на време по границите. Беше обсъден въпросът и относно Европейската система за информация и разрешаване на пътувания (ETIAS). На първо място бе проведена дискусия във връзка с член 64, параграф 6 от Регламент (ЕС) 2018/1240 и предложението за използване на общ защитен канал за комуникация между националните звена на ETIAS и органите по защита на данните. Вторият въпрос акцентира върху исканията за достъп на субекта на данни и обхвата на информацията, която трябва да бъде разкрита от регистрационните файлове на ETIAS относно достъпа на правоприлагащите органи. ЕНОЗД представи доклад от съвместен одит за 2023 г., разглеждащ ролята на Европол в обработката на резервационни данни на пътниците (PNR данни). Основните въпроси включваха възможността Европол да съхранява списъци за наблюдение на тези данни до три години и достъпа му до Визовата информационна система (ВИС), която съдържа данни за милиони лица (кандидати за виза, лица, издаващи покана или подкрепящи кандидати по време на престоя си), които не са свързани с престъпна дейност.

ЗА ПОРЕДНА ГОДИНА БЕ ОТБЕЛЯЗАН ЕВРОПЕЙСКИЯТ МЕСЕЦ НА КИБЕРСИГУРНОСТТА

Октомври е Европейският месец на киберсигурността и през 2024 година се проведе 12-ото издание на тази ежегодна кампания на ЕС. Тази година кампанията, наречена #ThinkB4Uclick, е насочена към защита срещу социалното инженерство – нарастваща тенденция, при която измамниците използват прилики, фишинг имейли или фалшиви оферти, за да подмамят хората да извършат определени онлайн действия или да предоставят чувствителна или лична информация.

Европейският месец на киберсигурността се организира от Агенцията на Европейския съюз за киберсигурност (ENISA), Европейската комисия и държавите-членки на ЕС, като се провеждат събития в цяла Европа в рамките на месец октомври. Кампанията има за цел да се насърчи осведомеността в областта на киберсигурността и най-добрите онлайн практики сред гражданите и организациите, да представи информация за онлайн сигурността чрез дейности за повишаване на осведомеността и обмен на добри практики.

През 2022 г. в целия ЕС беше отчетен сериозен недостиг на специалисти в областта на киберсигурността, оценяван на между 260 000 и 500 000 души. Последните проучвания показват необходимостта от повишаване на осведомеността и разширяване на възможностите за обучение в тази сфера. За да отговори на тези нужди, ЕС създаде [Академията на киберумения](#) – онлайн платформа, която предлага разнообразни курсове за обучение и развиване на умения в областта на киберсигурността, достъпни за всички европейски граждани.

ЕС работи активно за насърчаване на устойчивостта на киберпространството чрез различни инициативи. Стратегията на Съюза за киберсигурност има за цел да изгради устойчивост на киберзаплахи и да осигури на гражданите и бизнеса сигурни цифрови технологии. В допълнение, Законодателния акт на ЕС за киберсолидарност предлага конкретни мерки, които ще позволят да се реагира ефективно при заплахи и атаки, гарантирайки по-висока степен на защита за цялата цифрова екосистема.

УЧАСТИЕ НА КЗЛД В МИСИЯ ПО ОЦЕНКА ПО ШЕНГЕН

Сред целите и приоритетите на КЗЛД и през 2024 г. е продължаването на усилията на Комисията за пълноправно членство на Република България в Шенген. В периода от 6 до 11 октомври 2024 г. се проведе мисия за оценка по Шенген на Словашката република в областта на защитата на личните данни. Част от екипа на тази проверка бе представител от администрацията на Комисия за защита на личните данни.

Оценката по Шенген в областта на защитата на личните данни се провежда на основание чл. 19 от Регламент (ЕС) 2022/922 от 9 юни 2022 година за създаването и функционирането на механизъм за оценка и наблюдение с цел проверка на прилагането на достиженията на правото от Шенген и за отмяна на Регламент (ЕС) 1053/2013. Проверката се извършва в съответствие програма, изготвена от страна на Европейската комисия и на оценяваната държава.

На проверки за оценка по Шенген подлежат държавите, които са членки на Шенген. Съществуват няколко вида оценки: периодична (включена е в многогодишната, както и в годишната програма за оценка), внезапна (не е включена в многогодишните и годишните програми за оценка, а целта е да се провери прилагането на достиженията на правото от Шенген от една или повече държави членки в една или повече области на политиката) и тематична оценка (включена е в годишната програма за оценка, като целта е да се осигури анализ на законодателството или практиките на държавите членки при прилагането на достиженията на правото от Шенген или на прилагането на определени части от тези достижения в няколко държави членки). Подлежащите на оценка области са: управление на външни граници, връщане, обща визова политика, полицейско сътрудничество, шенгенска информационна система и защита на личните данни.

В рамките на проверката на Словашката република, националният надзорен по защита на данните е предоставил информация за независимостта на надзорния орган по отношение на правомощията му за надзор върху Шенгенската информационна система и Визовата информационна система, повишаването на осведомеността, правата на физическите лица, цялостната му организация, правомощия и компетентност. Посетен е полицейски участък, където проверяващите са запознати със структурата, правомощията, компетентността по отношение на ШИС, както и правата на физическите лица. Посетено е Националното бюро по разследване и Бюрото СИРЕНЕ, където са разгледани организационната структура на органите, които са отговорни за управлението на Н.ШИС, сътрудничеството между тях и органите, използващи инфраструктурата на Н.ШИС и Н.ВИС в контекста на обработването на лични данни, предприетите мерки за сигурност, одити, провеждането на обучения на техния персонал, както и начина, по който се гарантира упражняването на правата на физическите лица.

Проведена е среща на летището на Братислава, където експерти от службата по граничен контрол са предоставили информация за граничните проверки, осъществявани на първа и втора линия, както и издаването на визи на границата. От Министерство на външните работи са запознали проверяващия екип с организационната структура на органите, отговорни за процедурите по издаване на шенгенски визи и сътрудничеството с външните доставчици на услуги, както и това между органите, които са отговорни за цялостната процедура по издаването на такъв вид визи, администрирането на Н.ВИС и нейната инфраструктура, мерките за сигурност, извършваните одити, ролята на длъжностното лице по защита на данните, правата на физическите лица и начините, по които те биха могли да ги упражнят.

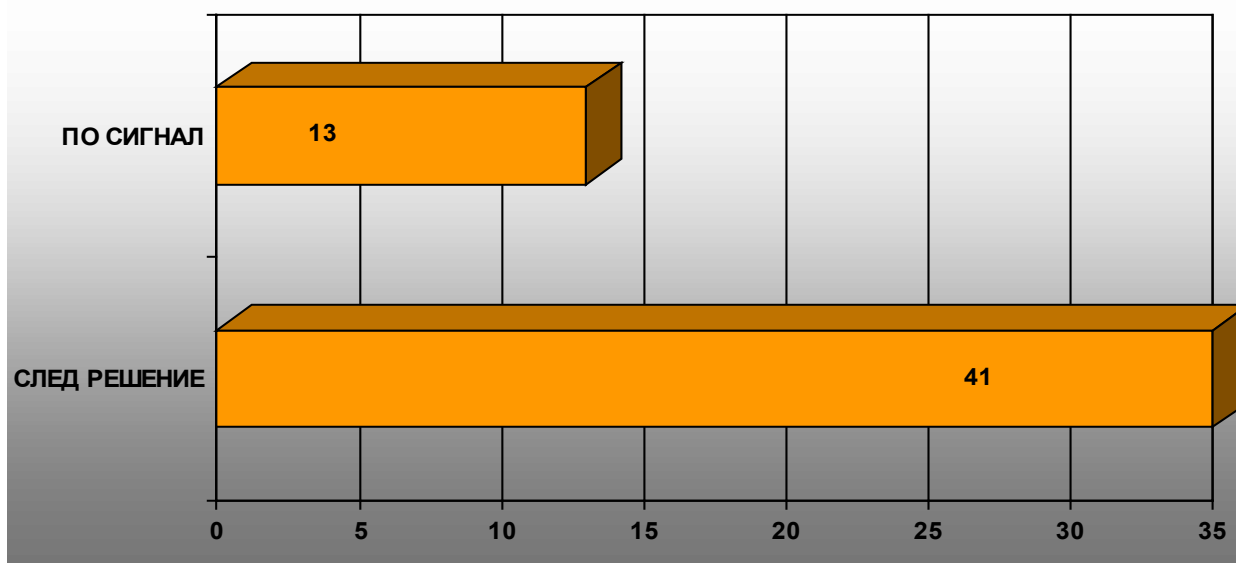
Оценката по Шенген приключва с проект на всеобхватен доклад за оценка на приложението на достиженията на правото на Шенген във всички оценявани области.

Участието на представители на КЗЛД в мисиите за оценки по Шенген е предпоставка за споделяне на добри практики в областта на защитата на личните данни и възможност за повишаване на административния капацитет на институцията в областта на достиженията на правото от Шенген.

КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ

СТАТИСТИКА И АНАЛИЗ НА КОНТРОЛНАТА ДЕЙНОСТ ЗА ПЕРИОДА СЕПТЕМВРИ-ОКТОМВРИ 2024 Г.

На основание чл. 58, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета, през месеците септември и октомври 2024 г. са извършени общо 44 проверки – 13 след постъпили в КЗЛД сигнали и 31 след решение на КЗЛД.

Разгледани са 105 искания, включително различни запитвания по актуални въпроси, относно защита на физическите лица във връзка с обработването на лични данни. На всички податели са изпратени съответни отговори, а когато е необходимо са изпращани и на съответните органи или институции, за отношение по компетентност.

Във връзка с констатации, че с определени операции по обработване на лични данни са нарушени разпоредби на регламента, за отчетния период КЗЛД е упражнила корективни правомощия по чл. 58, § 2 от Регламент (ЕС) 2016/679, като на съответните администратори на лични данни са издадени 10 бр. Разпореждания и са отправени са 5 бр. Официални предупреждения.

РЕШЕНИЯ ПО ЖАЛБИ

КЗЛД публикува в своя бюлетин и на институционалния си сайт решения по жалби, с цел да се осигури прозрачност за обществеността относно практиката на Комисията при разглеждането на жалби на граждани. За постигането на тази цел не е необходимо публикуване на всички решения на КЗЛД по жалби, а отразяване произнасянето на Комисията по различни казуси. Всички публикувани решения на КЗЛД са с анонимизирани лични данни на физическите лица и голяма част от имената на юридическите лица.

РЕШЕНИЕ № ППН-02-191 /2023/г. СОФИЯ, 26.07.2024 г.

Комисията за защита на личните данни /„Комисията”, „КЗЛД”/ в състав: членове – Цанко Цолов, Мария Матева, Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 15.05.2024 г., на основание чл. 57, § 1, б. „е” от Регламент 2016/679, чл. 10, ал. 1 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ и чл. 40, ал. 1 от Правилника за дейността на КЗЛД и на нейната администрация /ПДКЗЛДНА/ разгледа жалба № ППН-02-191/27.03.2023 г. на М.М срещу „Ц“ ЕАД и Кон „С.Е – СТС.

Административното производство се развива по реда на Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ и чл. 38 от ЗЗЛД.

Комисията за защита на личните данни е сезирана с горепосочената жалба за разпространение на личните данни на жалбоподателката /ЕГН, три имена, точен адрес/ от страна на „Ц“ ЕАД, който ги е използвал за създаване на образци за работа със системата за п. на б., след което ги е разпространил в абсолютно всички п. за продажба на б. и а. к. на ЕАД.

На основание чл. 36, ал. 1 от АПК са извършени справки /ППН-02-191#1/07.06.2023, ППН-02-191#3/15.06.2023/, приобщаващи данни за актуалното състояние на „Ц“ ЕАД, както и Политиките за поверителност на „Ц“ ЕАД, в сила от 01.08.2022 г., .

На основание чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД жалбоподателката е уведомена за образуваното производство /ППН-02-191#2/08.06.2023/, като са й указани процесуалните й права.

На основание чл. 26, ал. 1, чл. 34, ал. 3, чл. 36, ал. 2 от АПК са изискани относимите доказателства от администратора на лични данни „Ц“ ЕАД /ППН-02-191#4/18.06.2023/.

Постъпва отговор от жалбоподателката /ППН-02-191#5/22.06.2023/ с информация, че образците с указания за работа със системата за продажба на билети, съдържащи нейните лични данни, са разпространени до всички п. за п. на п. док.

Посочва, че не е в състояние да представи доказателства, тъй като, считано от месец февруари 2022 г. не работи в „Ц“ ЕАД. За нарушението е узнала през месец декември 2022 г. от бивша колежка, според която въпросните документи продължават да са налични като образци в пунктовете на „Ц“.

Постъпва отговор /ППН-02-191#6/28.06.2023/ с представени доказателства от „Ц“ ЕАД. Излагат се съображения, че жалбата е просрочена на основание чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, като се иска прекратяване

на производството. Посочва се, че обучението с тестовата система се извършва с интерактивни модули и ръководства за потребители.

Признава се, че в тестовата база данни фигурират и личните данни на М.М /три имена, адрес, ЕГН/ с цел „служебно ползване“ от служителите на длъжност „касиер“ с цел „систематизиране и надграждане на знания“.

Личните данни на жалбоподателката са налични в системата и са достъпни за служителите на длъжност „касиер“ с оглед издадената персонализирана електронна карта в съответствие с чл. 52, ал. 1, § 1 т. 8 от ДР на Наредбата за реда и условията за пътуване с обществен градски транспорт на територията на Столична община, приета от СОС. Не е установено жалбоподателката да е правила възражение срещу обработването на личните ѝ данни пред „ЦГМ“.

Представят се следните доказателства: Инструкция за защита на личните данни; списък с лицата, запознати с Инструкцията; Споразумение за обработване и защита на лични данни между „Ц“ ЕАД и „С.Е – СТС“; протокол за унищожаване на документи; декларация на г-жа М за обработване на личните ѝ данни, в качеството ѝ на служител на „Ц“ ЕАД.

На жалбоподателката е предоставена възможност за ангажиране на становище и доказателства /ППН-02-191#7/03.07.2023/ въз основа на постъпилния отговор.

На основание чл. 36, ал. 6 от АПК от ответната страна са изискани доказателства /ППН-02-191#8/03.07.2023/, както следва: образците на указания за работа с електронната система за фактуриране, които служителите ползват при обучението си, извадка от регистъра по чл. 30 от Регламента в частта, касаеща жалбоподателката.

Постъпва отговор от администратора на лични данни /ППН-02-191#10/13.07.2023/, с който се посочва, че през 2020 г. на служителите на длъжност „касиер“ на абонаментни карти в пунктовете на градска мобилност са представени ръководства за работа с тикет системата, изготвени въз основа на база данни, в която фигурират личните данни на жалбоподателката – три имена, ЕГН и адрес.

Същите са унищожени от комисия с протокол за унищожаване на документи от 23.06.2023 г. Личните данни на жалбоподателката не се съдържат в други документи, които да са разпространени в обекти на „Ц“ ЕАД.

На основание чл. 36, ал. 1 от АПК въз основа на служебна справка /ППН-02-191#9/12.07.2023/ е приобщена информация от регистър Булстат относно правосубектността и актуалното състояние на обработващия лични данни „С.Е – СТС“.

Въз основа на предоставената възможност за ангажиране на становище по събраните доказателства, постъпва отговор от жалбоподателката /ППН-02-191#11/13.07.2023/, с който се оспорва позицията на „Ц“.

На основание чл. 38, ал. 2 от ПДКЗЛДНА жалбата е разгледана на закрито заседание от гледна точка на нейната редовност и допустимост, като конституираните страни са надлежно уведомени за насроченото за 15.05.2024 г. заседание за разглеждане на жалбата по същество, както следва: жалбоподателката М.М – чрез писмо ППН-02-191#17/09.04.2024; ответникът „ЦГМ“ ЕАД – ППН-02-191#15/09.04.2024; ответникът " С.Е – СТС, представляван от управителя И.Ц чрез уведомления ППН-02-191#16/09.04.2024; ППН-02-191#20/17.04.2024; ППН-02-191#23/30.04.2024.

На основание чл. 36, ал. 1 от АПК са извършени справки /ППН-02-191#14/04.04.2024/,

приобщаващи Политиката за поверителност при извършване на видеонаблюдение /в сила от 01.08.2022 г./ и Политиката за поверителност на личните данни /в сила от 25.05.2018 г./ на „Ц“ ЕАД, от уебсайта на администратора.

Ответникът „Ц“ ЕАД е упражнил правото си на достъп до административната преписка чрез юриконсулт Ю. В на основание чл. 34, ал. 1 от АПК /ППН-02-191#18/12.04.2024/, като съобразно искане /ППН-02-191#19/16.04.2024/ са й връчени копия от документи.

Ответникът „Ц“ ЕАД представя отговори /ППН-02-191#25/07.05.2024, ППН-02-191#26/09.05.2024, ППН-02-191#21/19.04.2024, ППН-02-191#22/19.04.2024 / с изисканите доказателства /ППН-02-191#15/09.04.2024 и ППН-02-191#24/30.04.2024 /, свързани с обработването на лични данни, както следва:

Според становище ППН-02-191#21/19.04.2024 обработването на лични данни се извършва въз основа на договор ДЗОП-42/11.12.2018 г. и допълнително споразумение /ДУ-117/22.07.2020, с което възложителят е предоставил достъп на изпълнителя до съществуващата информационна система, софтуер и съдържащите се в тях база-данни.

На 27.04.2021 г. въз основа на договора К е предоставил по официален път на „Ц“ ЕАД в качеството му на възложител, ръководствата и останалата техническа документация с анонимизирани лични данни. Обръща се внимание, че личните данни на г-жа М, съдържащи се в архивни копия, са унищожени от комисия с протокол на 23.06.2023 г.

Обучителните материали, съдържащи личните данни на жалбоподателката, са били достъпни до служителите на длъжност „касиер продавач“. М.М е била служител в „Ц“ ЕАД на длъжност „к.п“ от 01.10.1999 до 31.01.2022 г. Обучението на служителите с материали, съдържащи нейни лични данни, се е провело от 05.10.2020 г. до 18.10.2020 от С.Е – СТС. Обучението продължава текущо за нови служители, като след унищожаването на личните данни на г-жа М с протокол от 23.06.2023 г., обучението се извършва с имажинерни данни.

Личните данни на жалбоподателката са разпространени до 266 лица, т.е. до всички служители на длъжност „касиер“.

Въз основа на Споразумение ДП-1/10.01.2022 г. за обработване на лични данни, сключено между „ЦЕАД и С.Е – СТС " /“Споразумението“/ срокът на действието му съответства на срока на Договор ДЗОП-42/11.12.2018 г., като влиза в сила на 11.12.2018 г. и е с продължителност 120 месеца /10 години/.

Според т. 11.8 от Споразумението администраторът може да иска от обработващия лични данни да поправи, изтрие, блокира и върне данните, като не са налагани ограничения на обработващия какви лични данни се въвеждат в системата.

Изградената система не изисква да се използват реални лични данни.

В Допълнително споразумение ДУ-117/22.07.2020 г. се регламентират задължения на обработващия лични данни С.Е – СТС.

Представят се следните доказателства:

1. Договор ДЗОП-42/11.12.2018 г., сключен между „Ц“ ЕАД и С.Е – СТС;
2. Допълнително споразумение ДУ-117/22.07.2020 г. към договор ДЗОП-42/11.12.2018 г.;
3. Длъжностна характеристика за длъжността „к“;
4. Вътрешни правила за етично поведение на работниците и служителите на „Ц“ ЕООД, в сила от 17.04.2012 г.;

5. Вътрешни правила за етично поведение на работниците и служителите на „Ц“ ЕООД, в сила от 01.06.2013 г.;

6. Инструкция за мерките и средствата за защита на личните данни, събирани, обработвани, съхранявани и предоставяни от „Ц“ ЕАД, утвърдена с решение от 29.06.2018 г., без приложения.;

7. Етичен кодекс на „Ц“ ЕАД, вариант към месец май 2018 г.;

8. Инструкция относно механизма на обработване на лични данни за пътници и защитата им от незаконни форми на обработване в регистър „Списък на клиентите – регистър на лицата, на които са издадени електронни карти за пътуване с обществения градски транспорт на територията на С.О“, приета с решение на Съвета на директорите от 18.09.2015 г.;

9. План за провеждане на обученията и примерна разширена разработка на учебни материали – 22.06.2020 г., изготвен от С.Е – СТС ", утвърден от И.Ц на 21.06.2020 г.

Отговорът постъпва повторно – писмо с рег. ППН-02-191#22/19.04.2024.

От следващите становища на администратора /ППН-02-191#26/09.05.2024, ППН-02-191#27/13.05.2024/ се установява, че откакто функционира системата, е в сила споразумение с консорциума, по силата на което същият има качеството обработващ лични данни.

Администраторът не е изискал от обработващия поправяне, блокиране или изтриване на личните данни на жалбоподателката, въведени в системата, поради това, че същата е притежател на валиден превозен документ и обработването се извършва на основание параграф 1, т. 8 от ДР към Наредбата за реда и условията за п. о. г. т на територията на С.О.

Личните данни, които се съдържат в ръководствата до потребителите на тестовата среда, са унищожени. Същите не са разпространени въз основа на индивидуален документ, а са предадени като част от базата данни на съществуващите ползватели на с. о.п и в изпълнение на договора за създаване на интегрираната т система.

Оспорват се твърденията на жалбоподателката относно датата на узнаване, доколкото ръководството ѝ е било известно с представяне на учебните материали през 2020 г., но не се ангажират доказателства в тази насока.

Постъпва отговор с изисканите доказателства от С.Е – СТС " /ППН-02-191#29/14.05.2024/, както следва:

На основание Договор № ДЗОП-42/11.12.2018 г. /„Договора“/, чл. 4, ал. 1, т. 1, буква „г“, чл. 9, т. 2 от Допълнително споразумение № ДУ-117/22.07.2020 г. към Договор № ДЗОП-42/11.12.2018 г., Ц ЕАД непосредствено след подписване на Договора, е предоставил достъп на до текущо-съществуваща информационна система, софтуер и съдържащите се в тях бази данни, необходими на Изпълнителя да изпълнява възложеното му.

В момента на предаване са предоставени лични данни на други служители, включително тези на г-жа М.

Според С.Е – СТС г-жа М. е предоставила информирано и доброволно съгласие за обработването на данните ѝ чрез приложената по делото декларация за съгласие от 22.03.2019 г., като липсват документи за конкретно изразен отказ или възражение след този период.

Посочва се, че към настоящия момент С.Е – СТС, не разполага с никакви документи, съдържащи личните данни на жалбоподателката, които да са разработени от Консорциума, съвместно или с „Ц“ ЕАД. Системата допуска използването на имагинерни три имена и адрес, които не водят до идентификация на конкретен субект.

Молят да се вземете предвид, изложеното в становището на „Ц“ ЕАД, според което „личните данни на жалбоподателя не могат да бъдат извадени от системата ЕСЕТ и продължават да бъдат достъпни за служителите на длъжност „ касиер/абонаментни карти ” в „ Ц” ЕАД, защото лицето разполага с превозен документ, издаден от дружеството, който ползва и презарежда – п.е.к“. Считат, че по преписката липсват данни за обективирана воля от страна на г-жа М. за изваждане/унищожаване на данните ѝ от ЕСЕТ, а използването и подновяването на превозните ѝ документи за г. т без тези данни би било невъзможно.

Посочва се, че съгласно чл. 14.1. от Споразумение № ДП-1/10.01.2022 г. за обработване и защита на лични данни между „Ц” ЕАД и С.Е – СТС“, срокът на действието му съответства на срока на Договор ДЗОП 42/11.12.2018 г., с изключение на случаите, в които споразумението изрично предвижда задължения за страните, свързани с обработване на лични данни, извън срока на действие на договора. Съгласно чл. 3, ал. 1 от Договор ДЗОП 42/11.12.2018 г. същият влиза в сила от датата на подписването му между страните и е с продължителност от 120 месеца.

Към настоящия момент не са налице други получатели на лични данни/обработващи лични данни, въз основа на разпоредбите от сключеното Споразумение № ДП- 1/10.012022 г. за обработване и защита на лични данни между „Ц” ЕАД и С.Е – СТС.

Прилагат се следните доказателства:

1. Допълнително споразумение №ДУ-117/22.07.2020 г.
2. Споразумение за обработване и защита на лични данни между Администратор и Обработващ;
3. Регистър на дейностите по обработване на лични данни по чл. 30 от Регламента; Поименен график за провеждане на обученията;
4. Политика за защита на лични данни на С.Е – СТС като обработващ лични данни;
5. Политика за бисквитки за дистрибуционен канал Уеб портал;
6. Политика за защита на личните данни за дистрибуционен канал Уеб портал;
7. Насоки за действие при нарушения на сигурността на личните данни;
8. Процедура по уведомяване на администратора в случай на нарушение на сигурността на личните данни;
9. Процедура по уведомяване на администратора в случай на нарушение на сигурността на личните данни
11. Регистър на инциденти;
12. Насоки за оценка на выдействието;
13. Процедура за оценка на въздействието върху защитата на данните;
14. Процедура за съхраняване и унищожаване на данните;
15. График за провеждане на обучение в периода 05.10.2020 — 19.10.2020 г.;
16. Списък на участниците в обучение за работа с касов софтуер „STS POS”.

На основание чл. 36, ал. 1 от АПК е съставена справка за актуалното състояние и последно обявения годишен финансов отчет на администратора „Ц“ ЕАД /ППН-02-191#33/15.05.2024 г./.

В рамките на проведеното на 15.05.2024 г. заседание за разглеждане на жалбата по същество страните, редовно уведомени, се явяват както следва:

Жалбоподателката М.М се явява лично. Поддържа становище за основателност на жалбата. Представя следните доказателства /ППН-02-191#31/15.05.2024/: заверено копие от извадка на ръководствата за обучение на служителите в „Ц“ ЕАД, в която се съдържат нейните три имена, ЕГН, постоянен адрес. Посочва, че инструкцията за работа с фактури от 05.10.2020 г. е разпространена до всички пунктове за продажба на билети, като е иззета през 2023 г. след подаване на жалбата ѝ до

КЗЛД.

Заявява, че в качеството си на служител в „Ц“ ЕАД е имала п.к за г. т, но на нея е бил изписан служебният ѝ адрес, а не личният, като не представя доказателства и не прави искане да ѝ се предостави срок за ангажиране на такива.

Посочва, че така извършеното разпространение на данните ѝ е причинило неприятности и притеснения, като заявява, че не е предоставила съгласието си за обработване на личните ѝ данни.

Изисквала е личните ѝ данни да се унищожат и повече да не се използват, като не е сигурна дали всичките материали с личните ѝ данни са унищожени.

Ответникът „Ц“ ЕАД се представлява от ръководител сектор „Правен“, отдел „Правен и обществени поръчки“ Д.Ц /пълномощно ППН-02-191#32/15.05.2024/. Същата поддържа вече представените писмени становища, като оспорва жалбата. Не ангажира нови доказателства, не прави доказателствени искания.

На въпрос на КЗЛД дали оспорва, че личните данни на жалбоподателката са разпространени като образец в пунктовете за продажба на билети, същата първоначално не дава утвърдителен отговор, като заявява единствено, че тя самата не ги е виждала. Уточнява, че по преписката са представени доказателства, че личните данни са унищожени.

На повторен въпрос дали оспорва твърденията в жалбата, заявява, че оспорва към момента на подаване на жалбата данните на лицето да са били изложени за тази цел – образци за съставяне на фактури, но счита, че по жалбата безспорно е установено, че в качеството си на служител г-жа М е предоставила съгласие данните ѝ да се обработват за обучение на останалите служители. Посочва, че в обучителната система има възможност да се въвеждат нереални данни.

Във връзка с констатация на член на КЗЛД, че в писмените становища на „Ц“ ЕАД е налична информация, че първоначалните ръководства за работа със системата са съставени въз основа на личните данни на жалбоподателката, юриконсулт Ц посочва, че г-жа М е декларирала в писмен вид съгласието си нейните лични данни да бъдат използвани. Присъединява се към писмените становища, които са съгласувани с длъжностното лице за защита на данните.

На въпрос на член на КЗЛД какви данни са разпространени пред С.Е – СТС " и какви са отношенията с това дружество, г-жа Д.Ц посочва, че е изпълнител по договор за обществена поръчка, на когото първоначално са били предоставени лични данни, като посочва че не разполага с доказателства кога обработването е било преустановено и кога в тестовата система са въведени имажинерни данни, вместо тези на г-жа М. Не може да отговори дали има и други лица, чийто данни са разпорстранени, така че да функционира системата. Не разплага с доказателства, че са уведомили Консорциума да прекрати използването на личните данни на жалбоподателката.

Ответникът С.Е – СТС ", служебно конституиран като страна в административното производство от Комисията за защита на личните данни с решение от заседание, проведено на 20.3.2024 г., не изпраща представител.

При така установеното от фактическа страна, от правна страна жалбата се явява основателна спрямо администратора на лични данни и неоснователна спрямо обработващия лични данни по следните съображения:

Жалбата попада в законоустановената компетентност на КЗЛД на основание чл. 6, ал. 1 от

33ЛД. Не са налице изключенията от материалния обхват съобразно чл. 2, т. 2 от Регламент 2016/679.

Жалбата е процесуално допустима, за което КЗЛД се е произнесла с решение по реда на чл. 38, ал. 1 ПДКЗЛДНА. Доколкото нарушението, предмет на жалбата, е преустановено едва след датата на сезиране на КЗЛД /становище на „Ц“ ЕАД ППН-02-191#21/19.04.2024/, се явяват неоснователни съображенията на администратора /ППН-02-191#6/28.06.2023/ за изтичане на срокове по чл. 38, ал. 1 от 33ЛД.

Предмет на жалбата е твърдение за неправомерно разпространение на лични данни, представляващи три имена, адрес и ЕГН, чрез предаването и разпространението им от „Център за градска мобилност“ ЕАД, в качеството му на администратор на лични данни, до С.Е – СТС ", в качеството му на обработващ лични данни, за целите на създаване на ръководство за работа на потребителите на системата за електронно таксуване, които са сведени до знанието на всички служители на длъжност „к. а. к“ в Ц.

Администраторът на лични данни „Ц“ ЕАД самостоятелно определя целите и средствата на обработването на данни, като ги е събрал първоначално във връзка със съществуващо трудово правоотношение /което не се оспорва между страните/, т.е. на основание по чл. 6, параграф 1, б. „б“ и б. „в“ ОРЗД, а впоследствие ги е разпространил пред трети лица, какъвто се явява С.Е – СТС " без основание по смисъла на чл. 6, параграф 1 ОРЗД, както и в нарушение на принципите на чл. 5, параграф 1, б. „а“ и „б“ от Регламента, които изискват личните данни да се обработват законосъобразно, добросъвестно и прозрачно по отношение на субекта на данни, да не се разпространяват по-нататък по начин, несъвместим с конкретните цели, за които са събрани.

Кон. обработка личните данни, които са му предоставени от администратора, в качеството му на изпълнител по Договор № ДЗОП-42/11.12.2018 г., Допълнително споразумение № АУ-117/22.07.2020 г., Споразумение за обработване и защита на лични данни № ДГ-1/10.01.2022 г., което е отразено в Регистър на дейностите по обработване на данни /доказателства към ППН-02-191#29/14.05.2024/.

С.Е – СТС е с правно организационна форма дружество по чл. 357 – 364 от ЗЗД, има предмет на дейност „доставка, внедряване и поддръжка на и а с за е т и видеонаблюдение в г.т в С.О услуги по организиране на управление и и срок на съществуване „до изпълнението на договора“.

В допълнително споразумение ДУ-117/22.07.2020 г. се съдържат клаузи, свързани с обработването на лични на страна на Кон в качеството му на „обработващ“, като според чл. 2 от допълнителното споразумение Консорциумът има право да обработва лични данни за целите на конфигурация на системата, както и за използването на тестовата среда, провеждане и обучение за работа с „ЕСЕТ“, създаване на тестови профили и др., т.е. дейностите, извършени от консорциума, в качеството му на обработващ лични данни, са в изпълнение на писмено споразумение, сключено с администратора, респективно отговорност за обработването на така разпространените лични данни носи „Ц“ ЕАД, като това обстоятелство е изрично договорено между страните в относимите за периода на нарушението документи.

Според Споразумение ДП-1/10.01.2022 г. за обработване и защита на лични данни между „Ц“ ЕАД и С.Е – СТС “, в сила от 10.01.2022 г. личните данни се предоставят на консорциума, в качеството му на „обработващ“ лични данни от името на администратора /чл. 3.1. от Споразумението/.

Всичките тези доказателства са приложени към отговора на Кон ППН-02-191#29/14.05.2024 г., както и към становищата на „Ц“.

Тъй като С.Е – СТС " е обработвал личните данни на лицето въз основа на целите и средствата за обработване, определени от администратора на лични данни „Ц“ ЕАД, като последният не е ангажирал

твърдения и доказателства, че обработващият се е отклонил от определените цели и средства за обработване на данни /“провеждане на обучение на персонала на Възложителя“ на основание чл. 4, ал. 1, т. 1, б. „г“ от Договор ДЗОП-42/11.12.2018 г./, съобразно договора за обществена поръчка и допълнителните споразумения към същия, то жалбата срещу обработващия лични данни се явява неоснователна.

Видно от събраните доказателства Кон е получил достъп до базата данни на администратора въз основа на сключения договор за обществена поръчка, техническите спецификации към същия и останалата документация, представляваща неразделна част от тръжната процедура, а при и по повод изпълнение на дейностите по този договор събира, съхранява и обработва личните данни на физическите лица, ползващи услугите по на С. О, предоставяни чрез „Ц“ ЕАД.

Разпространението на данни от страна на „Ц“ ЕАД, в качеството му на администратор, се явява извършено без правно основание по чл. 6, параграф 1 ОРЗД, предвид следното:

Субектът на данните не е дал съгласие по смисъла на чл. 7 от Регламента за обработване на личните му данни за целта създаване на учебителни материали и разпространение на личните му данни чрез ръководства за потребителите на системата. Администраторът не е доказал в съответствие с чл. 7, параграф 1 от Регламента във връзка със съображение 32 от Регламента, че субектът на данни е предоставил „свободно дадено, конкретно, информирано и недвусмислено заявление за съгласие“ данните му да се обработват за целите на създаване на ръководства за работа с системата.

Обработването не е необходимо за изпълнението на договор, по който субектът на данните е страна. Субектът на данни не е страна по Договор № ДЗОП-42/11.12.2018 г., изменен с Допълнително споразумение № АУ-117/22.07.2020 г. с предмет „Доставка, внедряване и поддръжка на интегрирана автоматизирана система за е.т и в. в г. т в С. о /Системата/ и услуги по организиране на управление и отчитане на о. п. на п. д“, нито се намира в преддоговорни отношения за договора, сключен между „Ц“ ЕАД С.Е – СТС ". За изпълнението на договора и по-конкретно за целите на създаване и разпространение на ръководствата за работа със системата, не е необходимо да се въвеждат действителни данни за идентифициран субект на данни – в становищата на администратора и на обработващия лични данни ясно се посочва, че тестовата система може да функционира и с имажинерни данни, т.е. обработването на данните на жалбоподателката освен незаконосъобразно, се явява и ненужно за изпълнение предмета на договора.

Не са ангажирани доказателства относно твърденията, че разпространението на данни е извършено за изпълнение на трудовия договор на г-жа М, сключен с „Ц“ ЕАД, доколкото същото няма връзка с трудовите ѝ задължения като „к“, представлява обработване на данни за цели, различни от първоначалните, които не са били сведени до знанието на субекта на данни и за които няма изрично правно основание, а освен това е продължило и след прекратяване на трудовия ѝ договор, като е преустановено три месеца след подаване на жалбата до КЗЛД.

Обработването на данните ѝ чрез разпространение до Кон, като трето лице, което няма връзка с трудовото правоотношение, не е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора, нито за да бъдат защитени жизненоважните интереси на субекта на данните или на друго физическо лице.

Обработването не е необходимо за изпълнението на задача от обществен интерес, нито за упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора в нормативен акт. Обработването не е необходимо за целите на надделяващите легитимни интереси на администратора или на трета страна.

Механизмът на извършеното разпространение на данни не се оспорва от администратора „Ц“ ЕАД, но се ангажират единствено съображения за неоснователност на жалбата.

Ответникът чрез своя упълномощен представител не оспорва представените в хода на откритото заседание за разглеждане по същество на жалбата доказателства /ППН-02-191#31/15.05.2024/ – извадки от ръководствата за обучение на служителите, съдържащи личните данни на жалбоподателката / три имена, ЕГН, адрес/, нито оспорва, че именно това са ръководствата, които са разпространени в пунктовете за продажба на п. д., като потвърждава изразените в писмен вид становища, според които горепосочените лични данни на жалбоподателката се съдържат в образците за работа със системата и са разпространени до всички служители на длъжност „к“.

Според изразените писмени становища, изходящи от различни представители на „Ц“ ЕАД, нарушението е започнато на 05.10.2020 г., когато е стартирало обучението на служителите на длъжност „касиер“ с електронната система, като е прекратено на 23.06.2023 г., когато данните на жалбоподателката, съдържащи се в ръководството на потребителите за работа със системата за електронно таксуване, са унищожени от комисия с протокол от същата дата.

По данни на администратора /т. 4 и т. 5 от отговор ППН-02-191#21/19.04.2024/ до унищожаването на ръководствата, съдържащи личните данни на жалбоподателката, същите са били „достъпни на служителите“, а след това обучението е продължило с имагинерни данни, като доказателства за преустановяване на нарушението не се представят.

Доколкото унищожаването на ръководствата, съдържащи личните данни на жалбоподателката, се е осъществило два дни след получаване на екземпляр от жалбата /писмо ППН-02-191#4/18.06.2023, връчено на 21.06.2023 г./, с който са изискани конкретни доказателства, включително утвърдените образци на формуляри, разпространени в пунктовете за продажба на „Ц“ ЕАД, то въпросното действие не може да представлява смекчаващо отговорността обсъждателство във връзка с преустановяване на нарушението, а представлява унищожаване на изискани от административния орган доказателства.

Личните данни на жалбоподателката са разпространени без основание в електронната система и чрез създадените ръководства до голям кръг трети лица – 266 души, т.е. до всички служители на длъжност „касиер“, което разпространение изключва твърденията за малозначителност на нарушението.

Не са правилни съображенията на Кон, изразени в становище ППН-02-191#29/14.05.2024 г., че обработването на данните е извършено въз основа предоставено „информирано и доброволно съгласие за тази обработка с приложената по делото декларация за съгласие от 22.03.2019 г.“ /доказателство към становище на „ЦГМ“ ЕАД ППН-02-191#6/28.06.2023/, както и че „липсват данни и/или документи за конкретно изразен отказ/възражение след този период, включително, но не само, преди, по време и след проведеното й обучение на 19.10.2020 г.“.

Кон не разполага със съгласие като нормативно основание за обработване на личните данни на жалбоподателката. По информация на Кон /ППН-02-191#29/14.05.2024/ същият е получил достъп до базата данни на „Ц“ ЕАД, съдържаща личните данни и на други служители, за целите на изпълнение на договора за обществена поръчка /за изграждане, внедряване и п. на б. с/.

Представената декларация е подадена от декларатора г-жа М, в качеството й на служител на длъжност „к“ в „Ц“ ЕАД, касае обработването на личните й данни от този администратор единствено в трудов контекст и не може да се използва след прекратяване на трудовото й правоотношение за текущо разпространение на данни /арг. от чл. 5, параграф 1, б. „б“ от Регламента/. В съответствие

с принципа на „ограничение на целите“, администраторът следва да обработва личните данни единствено за конкретните цели, за които са събрани, като след постигане на целта, т.е. след приключване на трудовото правоотношение, разпространението на данни се явява несъвместимо и ненужно за осъществяването ѝ – изпълнение на трудовия договор. След прекратяване на трудовия договор, администраторът може да обработва данните на бившите си служители единствено, ако за него съществува нормативно задължение да съхранява данни, както и да ги архивира по съответния законов ред.

С разпространението на личните данни на жалбоподателката до Кон е извършено нарушение на принципите на „законосъобразност, добросъвестност и прозрачност“ и „ограничение на целите“ по чл. 5, параграф 1, б. „а“ и б. „б“, които изискват личните данни да не се обработват по начин, несъвместим с конкретните, изрично указани и легитимни цели, каквито цели не е видно да съдържа текста на декларацията и каквито цели са единствено сключването и изпълнението на трудовия договор.

Предоставяйки данните си на работодателя при постъпване на работа, за субекта на данни не съществува легитимно очакване, че същите могат да се разпространяват пред трети лица, каквито са изпълнителите по договори за обществени поръчки, тъй като тази информация не е изрично посочена в представената декларация в съответствие с чл. 13, параграф 1, б. „д“ от Регламента, а обработването е извършено за цели, различни от трудовите функции, с което е нарушен принципът на „прозрачност“ по чл. 5, параграф 1, б. „а“ от Регламента.

Текстовете на горепосочената декларация противоречат и на чл. 8.1. и чл. 11 от Инструкцията за защита на личните данни в „ЦГМ“ ЕАД, където се установява задължението на администратора да предоставя на субектите на данните необходимата информация за изпълнение на законното им задължение по чл. 13 и чл. 14 ОРЗД, според което субектът на данни следва да е уведомен кои са получателите или категориите получатели на личните му данни и какъв е срокът за съхранение на данни.

В този смисъл, няма как Кон, като трето лице и получател на данни, да се позовава на представената пред работодателя декларация, като изцяло не са верни твърденията в отговор ППН-02-191#29/14.05.2024 г., че в т. 6 от Декларацията е обективизирано съгласие за разпространение на личните данни на г-жа М. пред изпълнителя по обществената поръчка. Напротив, в декларацията не са посочени категориите получатели на данни в съответствие с чл. 13, параграф 1, б. „д“ от Регламента, не са посочени срокът на съхранение и правата на субекта на данни, включително правото на възражение срещу обработването и срещу преносимостта на данните в съответствие с чл. 13, параграф 2, б. „а“, „б“, „д“ и „е“ от Регламента.

Тъй като горепосоченият документ не е съобразен с всички законоустановени изисквания, свързани с прозрачността и законосъобразността при разпространението на лични данни, като основни принципи съгласно чл. 5, параграф 1, б. „а“ от Регламента, Кон не може да обработва данните, получени по този ред въз основа на представената декларация на служителите на градска мобилност. Той може единствено да ги обработва за целите на договора за обществена поръчка и придружаващите го документи.

Доколкото данните са разпространени без основание, не са относими аргументите на „Ц“ ЕАД, застъпени впоследствие и в становището на Кон, че жалбоподателката не е направила възражение срещу обработването. Същата не е необходимо да прави възражение срещу обработване, за което изначално не е налице валидно правно основание.

Не е налице и хипотезата на възникнало право на възражение в съответствие с чл. 21, параграф 1 от Регламента, а именно: „1. Субектът на данните има право, по всяко време и на основания, свързани с неговата конкретна ситуация, на възражение срещу обработване на лични данни, отнасящи се до него, което се основава на член 6, параграф 1, буква д) или буква е), включително профилиране, основаващо се на посочените разпоредби. Администраторът прекратява обработването на личните данни, освен ако не докаже, че съществуват убедителни законови основания за обработването, които имат предимство пред интересите, правата и свободите на субекта на данни, или за установяването, упражняването или защитата на правни претенции.“, тъй като в настоящия случай обработването не се основава на член 6, параграф 1, б. „д“ или б. „е“.

Следователно, субектът на данни не е необходимо да прави възражение срещу обработване, за което не е налице правно основание.

В чл. 5 от Инструкцията за защита на личните данни, в сила от 16.09.2021 г., администраторът е разграничил обработването за целите на управление на човешките ресурси /чл. 5, т. 5/ от обработването за целите на материалното осигуряване и обществените поръчки /чл. 5, т. 7/, като последното може да включва обработването на данни на потенциални или съществуващи контрагенти по Закона за обществените поръчки, но не и на бивши или настоящи служители. Обработването на личните данни на г-жа М.М, събирани и съхранявани в качеството ѝ на /бивш/ служител на „Ц“ ЕАД, за целите на изпълнение на договор за обществена поръчка, освен че е в противоречие с вътрешноведомствените правила, въведени от самия администратор, също така противоречи на принципа на ограничение на целите по чл. 5, параграф 1, б. “б“ ОРЗД, тъй като данните са използвани за цел, различна и намираща се в противоречие с тази, за която са събрани, а именно – сключване и изпълнение на трудовия договор за длъжност „к“.

Останалите представени вътрешноведомствени документи, свързани с етичното поведение на служителите, както и инструкцията за механизма на обработване на лични данни на пътниците, са неотнормими към предмета на делото.

Не могат да бъдат споделени съображенията на администратора на лични данни, че обработването се извършва в съответствие с чл. 52, ал. 1, § 1 т. 8 от ДР на Наредбата за реда и условията за пътуване с обществен градски транспорт на територията на Столична община / Решение № 178 на С. о. с. по Протокол № 51 от 05.04.2018 г., посл. изм. с Решение № 2817 от 24.04.2019 г. по адм. д. № 716/2019 г. на Адм. съд – София-град, оставено в сила с Решение № 10556 от 30.07.2020 г. по адм. д. № 9415/2019 г. на ВАС, изм. и доп. с Решение № 58 на СОС по Протокол № 7 от 28.03.2024 г. /“Наредбата“/.

Независимо, че жалбоподателката може и да е лице, претежаващо персонализирана електронна карта /за което не са представени доказателства в хода на настоящото административно производство/, която според цитираната от „Ц“ ЕАД разпоредба на § 1 т. 8 от ДР на Наредбата означава „електронна карта, в чийто електронен носител се съдържат данни за номер на картата, трите имена, единен граждански номер, постоянен адрес и актуална снимка на лицето, на което е издадена картата, както и евентуално вид и срок на валидност на преференцията, трите имена на лица, които предоставят помощ на лице с увреждания и други данни, в зависимост от вида на картата и вида пътувания, за които се издава картата“, обработването на нейните лични данни не е за целите на предоставяне на услугата п. в о. г. т. на С. о.

Разпространението на личните ѝ данни за целите на обучение на служителите при продажба на билети е цел, която няма нормативно основание в Наредбата, а и по принцип в българското законодателство, като предствлява обработване на лични данни, което е несъвместимо с целта, за която са събрани – издаване на електронна персонализирана карта за градски транспорт. Всяко

обработване на данни, което не е свързано с целта – предоставяне на услугата на С. о., представлява несъвместима дейност по обработване на лични данни, с която се нарушава принципът на чл. 5, параграф 1, б. “б“ ОРЗД.

Чрез разпространението на личните данни на жалбоподателката в ръководствата за служителите на длъжност „к“ в пунктовете за продажба на билети, Ц не осъществява никоя от дейностите, регламентирани в чл. 4 от Наредбата, а именно:

„(1) „Ц“ ЕАД на основание договор със С. о. осъществява: реализация на приходите;

(2) „Ц“ ЕАД поддържа и управлява интегрирана а. с. за е. т. и в. в г. т. в С. о.“.

За да може да се позовава на Наредбата като правно основание за обработване на лични данни „Ц ЕАД следва да е в хипотезата на осъществяване на обществен превоз, което в настоящия случай не е така, като и в този случай следва да бъдат спазвани изискванията на Регламента.

Независимо, че Кон в хода на дейностите по изпълнение на договора за обществена поръчка, се е сдобил с личните данни на лицето, за да може да управлява интегрираната автоматизирана система за електронно таксуване, така както му е възложено, същият няма основание да използва тези данни за цели, различни от тези по чл. 4 от Наредбата, въз основа на които може да ги използва и администратора, тъй като няма как на изпълнителя по договора да са предоставени права, с които самият възложител не разполага.

От служебно събраната информация /справка ППН-02-191#1/07.06.2023/ се установява, че С.Е – СТС “ е посочен като обработващ лични данни в по-късно приетите правила на „Ц“ ЕАД за извършване на видеонаблюдение, в сила от 01.08.2022 г., където е разписано следното: „Обработващи лични данни – технологичният разработчик на Системата за видеонаблюдение -, „С.Е – СТС”, , във връзка с нейната доставка, внедряване и поддръжка, както и други доставчици на услуги с оглед поддържането на ИТ системите, в които се съхраняват видеозаписи и/или снимки, които понякога е необходимо да достъпят видеозаписите или снимките, за целите на предоставяне на услугите“.

Въпросното основание е неприложимо към настоящия казус, доколкото на жалбоподателката не се предоставят услуги по обществен превоз, а данните ѝ са разпространени в качеството ѝ на служител на администратора, а не в качеството ѝ на лице, което използва градския транспорт. Дори и тогава, данните ѝ следва да се използват само за целите, строго необходими за осъществяване на дейностите по обществен превоз, валидиране и зареждане на превозен документ, но не повече от регламентираното в чл. 4 от Наредбата и уговореното в Договор ДЗОП-42/11.12.2018 г.

При така констатираното нарушение от „Ц“ ЕАД, в качеството му на администратор на лични данни, Комисията за защита на личните данни счита, че следва да приложи корективните си правомощия съгласно чл. 58, параграф 2 от Регламент 2016/679.

Отчитайки естеството на нарушението, обстоятелството, че е засегнат един субект на данни във връзка с негова подробна и конкретна идентификация, че нарушението е продължило в продължителен период от време, че е преустановено, но не по собствена инициатива на администратора, нито в резултат на съществуващи контролни механизми, а в хода на настоящото административно производство при условията на унищожаване на изисканите от административния орган доказателства, се установява, че целесъобразни, ефективни, превантивни и съразмерни по смисъла на чл. 6, ал. 2 от АПК корективни мерки се явяват тези по чл. 58, параграф 2, б. „г“ и б. „и“ от Регламент 2016/679.

На основание чл. 58, параграф 2, буква „г“ ОРЗД следва да се разпорежи на администратора да съобрази операциите по обработване на лични данни с разпоредбите на регламента по следните начини: поради това, че не е представил надлежни доказателства, че нарушението е преустановено

във всички пунктове за продажба на билети, администраторът следва да извърши проверка дали навсякъде, където са били разпространени личните данни на жалбоподателката, обработването им е преустановено, въз основа на което да изтрие личните данни на жалбоподателката, които обработва незаконосъобразно и нецелесъобразно; администраторът следва да задължи обработващия лични данни С.Е – СТС“ да изтрие всички лични данни на жалбоподателката, за които няма правно основание или обработването на които не съответства на принципите на Регламента.

За изпълнение на горепосоченото разпореждане администраторът в едномесечен срок от влизане в сила на решението следва да представи относими доказателства – протоколи за изтриване на данни, справки, регистри на дейностите по обработване на лични данни, декларации и др. относими документи, доказващи изпълнението. Срокът е достатъчен, така че да се извърши преценка относно това дали е налице незаконосъобразно съхранение, разпространение или друг вид обработване на лични данни от администратора и от обработващия, а въз основа на това, да се изтрият личните данни на лицето.

Съобразявайки естеството на разпространението, това, че е извършено в отсъствие на правно основание по смисъла на чл. 6 от Регламента, без да е извършена преценка от гледна точка на неговата необходимост и законосъобразност, това, че в хода на делото са унищожени изискани от административния орган доказателства, че нарушението е извършено в сравнително дълъг период от време и е преустановено само въз основа на настоящото административно производство, както и предвид осъществяването на мащабно обработване на лични данни, както от администратора, така и от обработващия при изпълнение на дейностите по осигуряване на транспортна обезпеченост на територията на столицата, за да може мярката на има присъщия ѝ санкционен и превантивен ефект, е необходимо да се кумулирана с имуществена санкция на основание чл. 58, параграф 2, б. „и“, вр. с чл. 83, параграф 5, б. „а“, която за да е възпираща и пречатваща друго подобно нарушение, не може да бъде минимална.

При преглед на законоустановените елементи по чл. 83, параграф 2 от Регламента се установява, че:

Нарушението е значително по тежест, осъществявано е в продължителен период от време между 2020 г. до 2023 г. Със същото е засегнат един субект на данни, който посочва лично, явявайки се пред Комисията, че е претърпял вреди от нарушението, изразяващи се в притеснения и неудобства от така извършеното разпространение на данни, което не се оспорва от администратора на лични данни.

Разпространението на лични данни е извършено пред голям брой трети лица – всички служители на длъжност „к“, като не е било необходимо, нито отговарящо на изискванията за законосъобразност.

Тъй като администраторът на лични данни е юридическо лице, отговорността е обективна / безвиновна/, т.е. въпросът за умишъла не се изследва според българското законодателство.

Видно от изразените становища, че внедрената билетна система може да работи и с имажинерни данни, а вместо това са въведени реални данни на физическото лице, следва извод, за грубо negliжиране, както на въведените вътрешни правила, така и на приложимото законодателство в областта на защита на личните данни. Всички тези обстоятелства водят до отегчаване отговорността на администратора.

Администраторът не е предприел действия за смекчаване на последиците от нарушението или вредите за субекта на данни. Напротив – ако не бе жалбата пред КЗЛД, използването на личните данни на лицето е заложено да се случи до приключване на дейностите по ЗОП, т.е. до 2028 г. на основание чл. 3, ал. 1 от договора.

Отговорността на администратора не може да се смекчи заради предприетите технически

и организационни мерки, тъй като същите не са спазени, както и предвид изразеното писмено становище, че не са налагани ограничения на обработващия по въпроса какви лични данни се въвеждат в системата и не са правени искания за изтриване на данни.

Няма специални категории лични данни по смисъла на чл. 9 от Регламента, които да са засегнати при нарушението.

Не е установено администраторът да се придържа към одобрени кодекси на поведение.

Смекчаващи отговорността обстоятелства са, че не е установено да има свързани предишни нарушения, извършени от същия администратор, както и че се осигурява съответното сътрудничество с КЗЛД, изразяващо се в представяне на отговори, становища и изискани доказателства.

При наличието на преобладаващи отегчаващи отговорността обстоятелства, както и при някои смекчаващи, санкцията следва да се определи в размер от 20 000 лева.

На основание чл. 10г от ЗЗЛД надзорният орган при определяне на санкцията не следва да взема предвид специалните потребности и наличните ресурси на предприятието в съответствие с чл. 3 от Закона за малките и средните предприятия /ППН-02-191#33/15.05.2024 г/.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 38, ал. 3 от ЗЗЛД Комисията за защита на личните данни с 3 гласа „за“ и 0 „против“

РЕШИ:

1. Обявява за основателна жалба № ППН-02-191/27.03.2023 г. на М.М срещу „Ц“ ЕАД с за нарушение на чл. 6 и чл. 5, § 1, б. „а“ и „б“ от Регламент 2016/679.

2. На основание чл. 58, § 2, б. „г“ от Регламент 2016/679 разпорежда на „Ц“ ЕАД следното:

2.1. Да извърши проверка дали навсякъде, където са били разпространени ръководствата с личните данни на жалбоподателката, обработването на данни е преустановено, въз основа на което да изтрие тези лични данни, които обработва незаконосъобразно и нецелесъобразно.

2.2. Да задължи С.Е – СТС“ да изтрие всички лични данни на жалбоподателката, които обработва в нарушение на Регламент 2016/679.

3. Администраторът следва да представи на КЗЛД доказателства за изпълнение на горепосочените разпореждания в 1-месечен срок, считано от влизане в сила на решението.

4. На основание чл. 58, § 2, б. „и“, вр. с чл. 83, § 5, б. „а“ ОРЗД налага имуществена санкция в размер на 20 000 /двадесет хиляди/ лева на администратора на лични данни „Център за градска мобилност“ ЕАД.

5. Обявява за неоснователна жалба № ППН-02-191/27.03.2023 г. срещу С.Е – СТС “ с Булстат , в качеството му на обработващ лични данни.

Решението подлежи на обжалване чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд – София-град в 14-дневен срок, считано от връчването му.

ЧЛЕНОВЕ:

ЦАНКО ЦОЛОВ
МАРИЯ МАТЕВА
ВЕСЕЛИН ЦЕЛКОВ

СТАНОВИЩА НА КЗЛД

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯ ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ рег. № ПНМД-01-88/2024 г. гр. София, 04.09.2024 г.

ОТНОСНО: *Уведомяване по телефон и ел. поща за предстоящо изтичане на срока на валидност на документите за самоличност*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав – председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Мария Матева и Веселин Целков, на свое редовно заседание, проведено на 04.09.2024 г., разгледа писмо с вх. № ПНМД-01-88/21.08.2024 г. от директора на дирекция „Български документи за самоличност“ на МВР, с което се отправя молба за изразяване на становище относно законосъобразността на обработване на данни за телефонен номер и адрес на ел. поща на граждани за целите на уведомяването им при предстоящо изтичане на срока на валидност на документите им за самоличност. МВР е орган по издаване на български лични документи в съответствие с чл. 1, ал. 2 от Закона за българските лични документи (ЗБЛД) и обработва лични данни на лица, заявили издаването им. От вътрешното ведомство информират, че съгласно чл. 18, ал. 1, т. 11 и 12 от ЗБЛД телефонният номер и адресът на електронната поща са част от личните данни, които се събират от гражданите при подаване на заявление за издаване на документ за самоличност. В писмото се съобщава, че към настоящия момент в графата с данни за адрес на електронна поща в заявлението по образец съгласно Приложение № 2 към Правилника за издаване на българските лични документи (ПИБЛД) е посочено, че информацията се попълва, в случай че заявителят иска да бъде уведомен, когато документът е готов. От МВР посочват, че целта за обработване на данни за телефонен номер не е посочена изрично в образеца на заявление.

С цел подобряване на административното обслужване на гражданите МВР предвижда на адреса на електронната поща или на телефонния номер, предоставени при заявяване на документ за самоличност, на българските граждани да се изпраща уведомление за предстоящо изтичане на срока на валидност. Практиката на МВР сочи, че една от основните причини за заявяване на експресна и бърза услуга е, че гражданите пропускат да следят сроковете на валидност на техните документи. МВР счита, че регламентирането на възможността за уведомяване при предстоящо изтичане на срока на валидност на лична карта и паспорт ще създаде ползи за гражданите за своевременно подновяване на съответния документ. От своя страна навременното заявяване спестява допълнителни разходи на лицето за такса за експресна или бърза услуга за издаване на документ за самоличност. Тези услуги се заявяват предимно в случаи, когато срокът на валидност на документа на лицето изтича или е изтекъл и е наложително удостоверяване на самоличност пред администрация или при задгранично пътуване. Държавната такса за бърза услуга е два пъти таксата за обикновена услуга, съответно за експресна услуга – пет пъти.

В писмото се уточнява, че в съображение 39 от Регламент (ЕС) 2016/679 е посочено изрично, че конкретните цели, за които се обработват лични данни, следва да бъдат ясни, законни и определени към момента на събирането на личните данни. Същевременно, в съображение 50 се предвижда, че обработването на лични данни за цели, различни от тези, за които първоначално са събрани тези данни, следва да бъде разрешено единствено, когато обработването е съвместимо с целите за първоначалното им събиране. В такъв случай, не се изисква отделно правно основание, различно от това, което е било разрешено за събирането на личните данни. Ако обработването е необходимо за изпълнението

на задача от обществен интерес или свързана с упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора на лични данни, в правото на Съюза или в правото на държава членка могат да бъдат определени и уточнени задачите и целите, за които по-нататъшното обработване следва да се счита за съвместимо и законосъобразно.

С оглед на гореизложеното от МВР отправят към КЗЛД молба за изразяване на становище по следните въпроси:

1. „В чл. 18, ал. 1 от ЗБЛД са посочени личните данни на физически лица, които се обработват при заявяване на документ за самоличност. Считате ли, че целта за обработване на лични данни от администратор на данни следва да е уредена с изрична законова разпоредба или е достатъчно посочването ѝ в подзаконов нормативен акт?“

2. „Съгласно образеца на заявлението по Приложение № 2 от ПИБЛД едно лице посочва данни за електронна поща, в случай че иска да бъде уведомено, когато документът за самоличност е готов. Телефонният номер на заявителя служи за връзка с лицето в случаите, когато е необходима информация за връзка на служител от звено „БДС“ при констатирано несъответствие в заявлението и/или необходимост от представяне на други документи.

Считате ли, че описаната нова цел за обработване на събраните данни за електронна поща и за телефонен номер за уведомяване за предстоящо изтичане на срока на валидност на издадения вече документ е съвместима с първоначалната цел, известна на лицата?

Следва да уточним, че срокът на валидност на документите за самоличност е: 12 месеца, 4, 10 или 30 години (за лична карта) и 5 години, съответно 10 години след създаване на технически и организационни условия (за паспорт). От това следва, че подадените при заявяване на документ за самоличност данни за електронна поща и телефон, ще се обработват с цел уведомяване за изтичане на срока на валидност на документа в по-късен времеви момент.“

3. „При съвместимост на посочените в т. 2 цели, необходимо ли е изрично разписване на новата цел в заявлението по образеца на Приложение № 2 от ПИБЛД?“

Правен анализ:

Със Закона за българските лични документи (ЗБЛД) се уреждат условията и реда за издаване, ползване и съхраняване на българските лични документи. По смисъла на закона български лични документи са документите за самоличност, свидетелството за управление на моторно превозно средство и документите за пребиваване. Съобразно легалната дефиниция по § 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на закона „документ за самоличност“ е удостоверителен документ, издаден от компетентните органи на Република България с цел индивидуална идентификация на българските и чуждестранните граждани. За издаване на българските лични документи лицата подават заявление до компетентните органи. Съгласно чл. 18, ал. 1 от ЗБЛД заявлението за издаване на документи за самоличност на български граждани съдържа следните лични данни:

1. имената;
2. дата на раждане;
3. място на раждане;
4. пол;
5. единен граждански номер;
6. наличие на друго гражданство;
7. цвят на очите;
8. ръст;
9. постоянен адрес;
10. телефон за връзка;
11. адрес на електронна поща.

Адресът на електронна поща е въведен като нов реквизит на заявлението по чл. 18, ал. 1 от ЗБЛД с промени в закона, обнародвани в „Държавен вестник“, бр. 65 от 28 юли 2023 г. От своя страна,

нормата на чл. 5, ал. 1 от Правилника за издаване на българските лични документи (ПИБЛД) предвижда, че документите за самоличност на българските граждани се издават въз основа на подадено заявление по образец съгласно Приложение № 2. В настоящата редакция на приложението (изм. и доп. - ДВ, бр. 60 от 2012 г., в сила от 07.08.2012 г., изм. - ДВ, бр. 13 от 2021 г., в сила от 02.08.2021 г., изм. - ДВ, бр. 66 от 2021 г., в сила от 01.09.2021 г., изм. - ДВ, бр. 46 от 2024 г., в сила от 17.06.2024 г.), в полето, предназначено за вписване на адреса на електронна поща на заявителя е наличен текст, който указва следното: „Попълва се, в случай че заявителят иска да бъде уведомен, когато документът е готов“. В полето за вписване на телефон за връзка обаче липсва такова указание. Може да се презюмира, че в този случай липсата на подобно указателно изречение е обусловена от целта на събирането му, заложена още на законово равнище, а именно „телефон за връзка“. Такава, изрично посочена в закона цел по отношение на адреса на електронна поща, липсва.

Следва обаче да се отбележи и обстоятелството, че въпреки изричното им включване в кръга от категории лични данни по чл. 18, ал. 1 от ЗБЛД нито телефонният номер, нито адресът на електронна поща могат да бъдат данни, които да подлежат на задължително събиране от заявителя, тъй като към момента в законодателството ни няма изискване за задължителното им притежаване от гражданите. Това обстоятелство е от особено значение, тъй като съгласно чл. 13, пар. 2, б. „д“ от Регламент (ЕС) 2016/679 (Общ регламент относно защитата на данните, наричан по-нататък „ОРЗД“) администраторът на лични данни е длъжен още към момента на получаването им да предостави на субектите на данни информация „дали предоставянето им е задължително [...], както и дали субектът на данните е длъжен да предостави личните данни и евентуалните последствия, ако тези данни не бъдат предоставени“.

Прогласеният в чл. 5, пар. 1, б. „б“ от ОРЗД принцип за „ограничение на целите“ при обработване на лични данни е основополагащ за тяхното законосъобразно обработване. Той гласи, че личните данни трябва да се събират за конкретни, изрично указани и легитимни цели и да не се обработват по-нататък по начин, несъвместим с тези цели. Това принципно положение е развито и в съобр. 39 на ОРЗД, което посочва, че „конкретните цели, за които се обработват лични данни, следва да бъдат ясни и законни и определени към момента на събирането на личните данни“.

Ограничението по чл. 5, пар. 1, б. „б“ от ОРЗД за по-нататъшно обработване на лични данни по начин, несъвместим с целите, за които първоначално са били събрани данните, има за последица въвеждането на неизчерпателен списък от критерии за преценка на т.нар. съвместимост между първоначалните и последващите цели (чл. 6, пар. 4 от ОРЗД). Подобен законодателен подход е в синхрон с разбирането на европейските съзаконодатели, че обработването на лични данни следва да е предназначено да служи на човечеството (съобр. 4, изр. първо от ОРЗД).

Регламентацията на последващото обработване на лични данни се съдържа в разпоредбата на чл. 6, пар. 4 от ОРЗД, съгласно която, обработването за други цели, различни от тези, за които първоначално са били събрани личните данни, е допустимо когато се извършва въз основа на съгласието на субекта на данните или въз основа на правото на Съюза или правото на държава членка. Когато липсват тези две предпоставки администраторът, за да се увери дали обработването за други цели е съвместимо с първоначалната цел, за която са били събрани личните данни, *inter alia*, взема под внимание горепосочения неизчерпателен списък от критерии, както следва:

1. всяка връзка между целите, за които са били събрани личните данни, и целите на предвиденото по-нататъшно обработване;
2. контекста, в който са били събрани личните данни, по-специално във връзка с отношенията между субекта на данните и администратора;
3. естеството на личните данни, по-специално дали се обработват специални категории лични данни съгласно чл. 9 или се обработват лични данни, отнасящи се до присъди и нарушения, съгласно

чл. 10 от ОРЗД;

4. възможните последствия от предвиденото по-нататъшно обработване за субектите на данните;

5. наличието на подходящи гаранции, които могат да включват криптиране или псевдонимизация.

Текстът на съобр. 50 от ОРЗД внася и допълнителна яснота относно правилата за последващо обработване:

„Обработването на лични данни за цели, различни от тези, за които първоначално са събрани личните данни, следва да бъде разрешено единствено когато обработването е съвместимо с целите, за които първоначално са събрани личните данни. В такъв случай не се изисква отделно правно основание, различно от това, с което е било разрешено събирането на личните данни. Ако обработването е необходимо за изпълнението на задача от обществен интерес или свързана с упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора на лични данни, в правото на Съюза или в правото на държава членка могат да бъдат определени и уточнени задачите и целите, за които по-нататъшното обработване следва да се счита за съвместимо и законосъобразно. [...] Правното основание, предвидено от правото на Съюза или правото на държава членка за обработване на лични данни, може да предостави и правно основание за по-нататъшно обработване. За да установи дали дадена цел на по-нататъшно обработване е съвместима с целта, за която първоначално са събрани личните данни, администраторът на лични данни, след като е спазил всички изисквания относно законосъобразността на първоначалното обработване, следва да отчете, *inter alia*, всички връзки между тези цели и целите на предвиденото по-нататъшно обработване, в какъв контекст са събрани личните данни, по-специално основателните очаквания на субектите на данните въз основа на техните взаимоотношения с администратора по отношение на по-нататъшно използване на личните данни, естеството им, последствията от предвиденото по-нататъшно обработване на данни за субектите на данни и наличието на подходящи гаранции при операциите по първоначалното и предвиденото по-нататъшно обработване.

Когато субектът на данните е дал съгласието си или когато обработването се основава на правото на Съюза или правото на държава членка, което представлява необходима и пропорционална мярка в едно демократично общество, за да се гарантират по-специално важни цели от широк обществен интерес, на администратора следва да се позволи да обработва по-нататък личните данни, независимо от съвместимостта на целите. Във всеки случай, прилагането на принципите, установени в настоящия регламент, и по-специално информиранието на субекта на данните относно тези други цели и относно неговите права, включително правото да възрази, следва да бъдат гарантирани [...]“.

Тъй като министърът на вътрешните работи е администратор – публичен орган, съгласието на заявителя няма как да бъде валидно правно основание за планираното последващо обработване на данните за целите на изпращане на уведомление за предстоящо изтичане на срока на валидност на документ за самоличност. Основание за това може да бъде единствено националното ни право, което се прилага спрямо МВР, в частност правилата на ЗБЛД и ПИБЛД. Още повече, че дейността на МВР се регламентира от публичното право, чийто основен принцип гласи, че на държавните органи е „разрешено само това, което е изрично предвидено в закон“ (в случая това разбиране трябва да се прилага и за дейностите по обработване на лични данни от МВР). Само така едно демократично общество се предпазва от произвол и противоправни действия от страна на публичните органи към гражданите. Това обуславя необходимостта целите за обработване на лични данни от администратори – публични органи да са установени на законово или подзаконово равнище.

Видно от гореизложеното, събирането на данни за телефонен номер е с цел „установяване на връзка“ със съответния заявител в хода на производството по издаване на документ за самоличност. „Установяването на връзка“ се явява в интерес и на двете страни в процеса – компетентният държавен

орган (органите на МВР) и съответният заявител (физическо лице). Затова необходимостта от събирането на телефонен номер обуславя разширително тълкуване на законовите цели на обработването на лични данни в конкретния случай, а именно законосъобразно и навременно издаване и подновяване на документ за самоличност и свързаното с него подобро административно обслужване на гражданите. Именно поради това, при наличие на необходимост, МВР следва да може да осъществява връзка със заявителя по време на всички етапи/процеси, свързани с издаването и подновяването на документа за самоличност. В този смисъл не е налице нормативна пречка телефонният номер да бъде използван и за целите на изпращане на уведомление за предстоящо изтичане на срока на валидност на документ за самоличност, без да е необходима нормативна промяна в приложимото законодателство.

По друг начин обаче стои възможността за използване на адреса на електронна поща на заявителя за същата последваща цел (изпращане на уведомление за предстоящо изтичане на срока на валидност на документ за самоличност). Тук обструкциите възникват както от липсата на изрично предвидена цел за обработване на законово равнище, така и поради съществуващия на подзаконово ниво (в образа на заявление съгласно Приложение № 2 от ПИБЛД и коментиран вече по-горе) текст, който на практика ограничава целта на обработването на адреса на електронна поща само до изпращането на уведомление, когато документът е готов. Това налага извода, че за да бъде законосъобразно обработването на адреса на електронна поща за планираната от МВР нова цел на изпращане на уведомление за предстоящо изтичане на срока на валидност на документ за самоличност, следва да бъдат извършени нормативни промени, по-конкретно в Приложение № 2 от ПИБЛД, като се въведе изрично и допълнителната, последваща цел. При това положение МВР няма да има ангажимент да прави анализ за съвместимост на целите на обработване на данните съобразно критериите по чл. 6, пар. 4, б. „а“ – „д“ от ОРЗД.

Не на последно място, следва да се отбележи, че за нуждите на прилагане на принципа за „законосъобразност, добросъвестност и прозрачност“ при обработване на лични данни, още със започване на обработването на данните за новата цел, министърът на вътрешните работи, в качеството му на администратор на лични данни, спазвайки задълженията си по чл. 12 и 13 от ОРЗД, трябва да предостави на субектите на данни по подходящ начин (в кратка, прозрачна, разбираема и лесно достъпна форма, на ясен и прост език) цялата дължима информация по тези норми, вкл. и как могат да упражняват правата си по чл. 15–22 от ОРЗД. Правото на коригиране на данните ще е от първостепенно значение, тъй като продължителният период на валидност на документа за самоличност предполага и дългото съхранение от МВР на данните, които в даден момент могат вече и да не са актуални. Гарантиране на правото на информация и на коригиране в посочения контекст са изключително важни и от гледна точка на задължението на администратора да поддържа данните точни и актуални (вж. принципа за „точност“, прогласен в чл. 5, пар. 1, б. „г“ от ОРЗД).

По тези съображения и на основание чл. 58, пар. 3, б. „б“ от Регламент (ЕС) 2016/679 във вр. с чл. 10а, ал. 1 от Закона за защита на личните данни и чл. 51, т. 2 от Правилника за дейността на КЗЛД и на нейната администрация, Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

1. Събираните от МВР чрез заявлението за издаване на документи за самоличност на български граждани данни за телефонен номер на заявителя, могат да бъдат обработвани за целта на изпращане на уведомление за предстоящо изтичане на срока на валидност на документа за самоличност, без да е необходима промяна в действащата нормативна уредба.

2. Събираните от МВР чрез заявлението за издаване на документи за самоличност на български граждани данни за адрес на електронна поща на заявителя, не могат да бъдат обработвани за целта на изпращане на уведомление за предстоящо изтичане на срока на валидност на документа за

самоличност, без преди това да е извършена промяна в действащата нормативна уредба, по-конкретно в образа на заявлението по Приложение № 2 от ПИБЛД, чрез изрично въвеждане и на допълнителната, последваща цел на обработване. Извършването на такава нормативна промяна е важна предпоставка за законосъобразност на обработването по смисъла на чл. 5, пар. 1, б. „а“ от ОРЗД и за стриктно спазване на принципа за „ограничение на целите“ по чл. 5, пар. 1, б. „б“ от ОРЗД.

3. За нуждите на прилагане на принципа за „законосъобразност, добросъвестност и прозрачност“ при обработване на лични данни, още със започване на обработването на данните за новата цел, министърът на вътрешните работи, в качеството му на администратор на лични данни, спазвайки задълженията си по чл. 12 и 13 от ОРЗД, трябва да предостави на субектите на данни по подходящ начин (в кратка, прозрачна, разбираема и лесно достъпна форма, на ясен и прост език) цялата дължима информация по тези норми, вкл. и как могат да упражняват правата си по чл. 15–22 от ОРЗД. Правото на коригиране на данните е от първостепенно значение, тъй като продължителният период на валидност на документа за самоличност предполага и дългото съхранение от МВР на данните, които в даден момент могат вече и да не са актуални. Администраторът е длъжен да осигурява поддържането на данните в точен и актуален вид (вж. принципа за „точност“, прогласен в чл. 5, пар. 1, б. „г“ от ОРЗД). За да бъде спазен и прилаган ефективно този принцип, в полетата на заявлението за вписване на тел. за връзка и адрес на електронна поща, следва да се укаже, че при промяна на първоначално заявените данни, заявителят следва да уведоми МВР за това обстоятелство, за да може да получава визираното уведомление. С оглед на това МВР следва осигури ефективен механизъм, чрез който гражданите да актуализират данните си за тел. за връзка и адрес на електронна поща.

4. Уведомлението за предстоящо изтичане на срока на валидност на документа за самоличност следва да съдържа единствено ограничен обем от информация, която да не води до разкриване на лични данни (напр. да не съдържа номера на документа, а само текст, който гласи, че валидността на съответния вид документ за самоличност изтича на конкретна дата).

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ВЕНЦИСЛАВ КАРАДЖОВ

ЧЛЕНОВЕ:

ЦАНКО ЦОЛОВ

МАРИЯ МАТЕВА

ВЕСЕЛИН ЦЕЛКОВ

Комисия за защита на личните данни

Председател: Венцислав Караджов

Членове: Цанко Цолов

Мария Матева

Веселин Целков

Информационен бюлетин № 6 (111) 2024 г.

Издава се съгласно чл. 10, ал. 3 от ЗЗЛД

Уеб сайт на КЗЛД: www.cpdf.bg

Разпространява се в електронен вид

ISSN 2367-7759